

Szklany Dom

to dobrze że książki
widzą tu drzewa
w kartkach budzi się pamięć
a drzewa przestają się bać

jest cicho pomiędzy ścianami
ze szkła
tylko słyszeć gdzieś z dala waltornię

i jakby nie było tu ludzi
bo każdy dostaje przy wejściu
szacunek do czarno na białym tu pisma
gotowość do znaczeń wszelakich

bo książki wąchać najpierw należy
inny ma zapach wiersz
inny zaś traktat
i ciężka wieczorna korzenna
woń filozofii
z nutą kwiatowej ironii

przychodzę na chwilę
opuścić powieki na trochę
panuje tu szeptem rozmowa

zawstydzone mejle
kładą się miękko na stołach
chcąc być książkami
i dzieci na chwilę w bezruchu
i tylko kominka tu nie ma i barku

a kiedy wychodzić stąd trzeba
(kserokopiarka odbija na drobne)
oparty plecami o drzwi
otwieram oczy i widzę
nieprawdę

dwa bankomamy
i nocny sklep bieliźniany
ulice wpadają na siebie
huk świateł
dziewiątka pełna pragnienia
bycia gdzieindziej
portfele biegnące do pracy

plecy wrastają w zamknięte już szkło

opuszczam powieki
i wracam
do prawdy
alfabetycznej na półkach

ostrożnie z uśmiechem
staję pod G.

Ryszard Grzywacz